

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 8. Quid agendum, quando simul occurrunt duo præcepta, quæ simul
servari nequeunt?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

cum singulae seorsim faciant ad finem præcepti; nec est causa sufficiens excusans à parte possibili, quæ est utilis fini. 3. Qui non potest totum debitum solvere, tenetur ad partem, quam potest, si hæc sit divisibilis à toto. 4. Sicut *Utile non debet per inutile vitiari.* ex Reg. Jur. 37. in 6. nec possibile per impossibile: ita porrò hæc regula, *Accessorium sequitur principale*, non valet in omnibus, nec habet locum, dum principale, & accessorium sunt divisibilia, & in accessorio reperitur aliqua ratio ipsius principalis; vel ubi est diversa utriusque ratio. Sic qui promittit equam cum suo pullo, si equam dare non potest, quia mortua est, tenetur dare pululum. Deinde pars non est propriè accessorium respectu totius.

Q. 8. *Quid agendum, quando simul occurrunt duo Præcepta, quæ simul servari nequeunt?*

Resp. Per se loquendo servandum est majus præceptum; quia prævalet minori, & gravius obligat, unde tunc minus obligare desinit. Præceptum autem naturale, cum sit de rebus ex natura sua ad morum honestatem necessariis, præponderat præcepto merè positivo etiam divino: divinum humano, cum Deus sit superior homine: præceptum Supremi Principis præ-

præcepto Superioris subordinati : præceptum altioris virtutis præcepto virtutis inferioris : præceptum negativum affirmativo, quia illud obligat semper, & pro omni tempore, *nec sunt facienda mala, ut eveniant bona.* Rom. 3.

Hinc si die Festo infirmus tuâ operâ egeat tempore Sacri, teneris ei opitulari. Quia præceptum divinum naturale charitatis, quæ est virtus omnium præstantissima, prævalet omnibus aliis præceptis. Quod si minus præceptum notabiliter nobiliori præferas, peccas mortaliter, quia excessus est notabilis: ideoque gravis est inordinatio, à qua tamen sæpè excusat ignorantia in rudibus.

Dixi per se loquendo. Nam interdum servari debet præceptum inferius, ut cum hujus materia gravis concurret cum materia levi præcepti majoris. Sic non debes omittere Sacrum die Festo ad levandam levem molestiam infirmi tua ope tunc non graviter indigentis.

CAPUT IV.

De Subjecto Legum.

Q. I. **Q**uam Legibus humanis subjiciuntur?

Resp. Ex communi, omnes, & soli adulti subditi, Prob. I, quoad omnes, & so-